

A **Abdul Jamil bin Abdul Mutalib v Darshan Singh Khaira**

B MAHKAMAH TINGGI (PULAU PINANG) — SAMAN PEMULA 24-383-92
SELVENTHIRANATHAN PK
7 APRIL 1993

C *Acara Sivil* — Rayuan — Sama ada rayuan dibuat di luar had masa — Sama ada rayuan 'dibawa' apabila rayuan difailkan atau apabila ia disampaikan kepada responden — Sama ada penyampaian saman pemula yang dikeluarkan di bawah s 103 Akta Profesion Undang-Undang 1976 patut dibuat mengikut A 28 Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 — Akta Profesion Undang-Undang 1976 s 103 — Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 A 28

D *Profesion Undang-Undang* — Rayuan terhadap keputusan Majlis Peguam — Sama ada notis rayuan perlu disampaikan kepada responden dalam tempoh 14 hari — Akta Profesion Undang-Undang 1976 s 103

E Perayu telah melantik responden bagi mewakilinya dalam satu kes sivil, tetapi responden telah gagal berbuat demikian menyebabkan pelanggaran perjanjian yang telah dicapai mengenainya. Perayu telah membuat aduan kepada Majlis Peguam berhubung dengan tingkah laku responden yang dikatakan oleh perayu sebagai tidak sopan. Majlis Peguam telah memutuskan bahawa responden tidak melanggar peruntukan dalam Akta Profesion Undang-Undang 1976 ('Akta itu'). Perayu di dalam saman pemula ini merayu kepada Mahkamah Tinggi terhadap keputusan Majlis Peguam. Responden telah membuat bantahan permulaan bahawa walaupun saman pemula telah difailkan oleh perayu pada 16 Mei 1992, ianya telah tidak disampaikan kepada responden dalam tempoh 14 hari mengikut s 103 Akta itu. Oleh itu, tidak ada rayuan yang sah dikemukakan dan saman ini hendaklah ditolak. Perayu menghujahkan bahawa s 103 hanya berkehendakkan perayu memfailkan rayuan terhadap keputusan Majlis Peguam dalam tempoh tersebut manakala penyampaian saman hanya perlu diambil selaras dengan ketetapan dalam A 7 dan A 28 Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980.

Diputuskan, menolak rayuan itu:

- H (1) Perayu mempunyai 14 hari untuk membuat rayuan di bawah s 103 Akta itu dan beliau mesti menyampaikan notis rayuan kepada responden dalam masa 14 hari itu juga. Perayu tidak membuat permohonan untuk melanjutkan tempoh penyampaian tetapi sekiranya perayu memohon sedemikian, mahkamah tidak dapat melayaninya kerana tidak ada peruntukan di bawah Akta itu untuk berbuat demikian.
- I (2) Sesuatu rayuan hanya boleh dikatakan telah 'dibawa' apabila notis rayuan disampaikan kepada responden. Hujah perayu bahawa

dalam kes rayuan melalui saman pemula prosedur di bawah Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 patut diikuti, tidak dapat diterima.

[English summary]

The appellant had appointed the respondent to represent him in a civil case but the respondent had failed to do so, thereby causing a breach of the agreement that had been arrived at in that respect. The appellant lodged a complaint with the Bar Council in respect of the alleged misconduct on the part of the respondent. The Bar Council arrived at the decision that the respondent had not contravened the provisions of the Legal Profession Act 1976 ('the Act'). The appellant appealed to the High Court against the decision of the Bar Council. The respondent raised a preliminary objection that, although the originating summons had been filed by the appellant on 16 May 1992, the summons was not served on the respondent within 14 days according to s 103 of the Act. Therefore, no valid appeal had been presented and the summons should be dismissed. The appellant contended that s 103 only required the appellant to file an appeal against the decision of the Bar Council within the said period while the service of the summons was required to be made in accordance with O 7 and O 28 of the Rules of the High Court 1980.

Held, dismissing the appeal:

- (1) The appellant had 14 days to make an appeal under s 103 of the Act and was also required to serve the notice of appeal on the respondent within the said 14 days. The appellant had not made any application to extend the period for serving the summons but even if the appellant had done so, the court would not have been able to entertain it because there was no such provision in the Act for them to do so.
- (2) An appeal could only be said to have been 'brought' when the notice of appeal had been served on the respondent. The appellant's contention that in an appeal by originating summons the procedure under the Rules of the High Court 1980 should be followed, could not be accepted.]

Kes-kes rujukan

- 1 *Gurbachan Singh v Seagrott & Campbell (No 2)* [1962] MLJ 370 (diikuti)
- 2 *Selvamary d/o P Sathianathan v G Rethinasamy* [1989] 3 MLJ 49 (dirujuk)
- 3 *Selvamary v Rethinasamy* [1991] 1 MLJ 156 (diikuti)
- 4 *Lee Lee Cheng v Seow Peng Kwang* [1960] MLJ 1 (dirujuk)
- 5 *Cheah Teong Tat v Ho Gee Seng & Ors* [1974] 1 MLJ 31 (dirujuk)
- 6 *Cheah Teong Tat v Ho Gee Seng & Ors* [1975] 2 MLJ 149 (dirujuk)
- 7 *Liew Chee Tat v Lok Moon & Ors* [1972] 2 MLJ 29 (dirujuk)

- A Undang-undang rujukan**
Akta Profesion Undang-Undang 1976 s 103
Kaedah-Kaedah Mahkamah Agung 1957 A 58 kk 1A, 2, 15

Perayu dan responden mewakili diri sendiri.

- B Selventhiranathan PK:** Perayu dalam kes ini telah membuat satu pengaduan kepada Majlis Peguam di bawah s 95 Akta Profesion Undang-Undang 1976 ('Akta itu') terhadap responden, seorang peguambela dan peguamcara, atas tingkah laku beliau yang dikatakan tidak sopan. Pengaduan itu berbangkit dari satu kes sivil di mahkamah majistret dan prosiding berhubung di Mahkamah Tinggi Pulau Pinang. Dalam kes sivil, perayu telah melantik responden untuk mewakilinya tetapi, mengikut perayu, responden tidak berbuat demikian dan oleh itu telah melanggar perjanjian yang telah dicapai di antara mereka tentang perwakilan perayu oleh responden.
- D** Pada 7 Mei 1992, perayu dimaklumkan bahawa Majlis Peguam telah menyiasat pengaduannya dan berpendapat bahawa responden tidak melanggar sebarang peruntukan di bawah Akta itu ataupun kaedah di bawahnya. Oleh yang demikian, Majlis Peguam bersetuju dengan keputusan yang telah dibuat oleh Jawatankuasa Peguam Pulau Pinang dan seterusnya memutuskan bahawa perantaraan satu jawatankuasa tatatertib oleh Hakim Besar Malaya untuk maksud siasatan rasmi tidaklah perlu. Perayu juga diberitahu bahawa jika beliau tidak berpuas hati dengan keputusan Majlis Peguam, beliau berhak merayu kepada Hakim Mahkamah Tinggi di bawah s 103 Akta itu dalam tempoh 14 hari dari tarikh penerimaan surat Majlis Peguam (iaitu pada 7 Mei 1992).
- F** Pada 16 Mei 1992, perayu telah memfailkan saman pemula ini ('saman ini') untuk merayu terhadap keputusan Majlis Peguam di bawah s 103 Akta itu dan menyampaikannya kepada responden pada 15 Julai 1992.
- G** Pada tarikh pendengaran saman ini, responden telah membuat bantahan permulaan terhadapnya bahawa walaupun ianya difailkan dalam mahkamah dalam tempoh 14 hari seperti yang diperuntukkan di bawah s 103 (1) Akta itu, tetapi ianya tidak disampaikan kepada beliau dalam tempoh tersebut, dan oleh itu, responden tidak terima notis rayuan dalam tempoh 14 hari. Penyampaian notis rayuan harus dilakukan dalam tempoh tersebut juga. Tidak ada peruntukan di bawah Akta itu yang membolehkan mahkamah melanjutkan tempoh tersebut dalam mana rayuan patut dibuat, yang juga meliputi tempoh penyampaian notis rayuan. Oleh yang demikian, responden berhujah bahawa tidak ada rayuan yang sah yang dikemukakan di bawah s 103 Akta itu dan dengan itu, saman hendaklah ditolak dengan kos. Responden telah merujuk kepada kes-kes *Gurbachan Singh v Seagrott & Campbell (No 2)*,¹ *Selvamary d/o P Sathianathan v G Rethinasamy*,² *Selvamary v Rethinasamy*,³ *Lee Lee Cheng v Seow Peng Kwang*,⁴ *Cheah Teong Tat v Ho Gee Seng & Ors*,⁵ *Cheah Teong Tat v Ho Gee Seng & Ors*⁶ dan *Liew Chee Tat v Lok Moon & Ors*⁷ bagi menyokong bantahan permulaan beliau.
- I** Sebaliknya, perayu mengatakan beliau telah mematuhi peruntukan s 103 Akta itu dengan memfailkan rayuan melalui saman di Mahkamah Tinggi

Pulau Pinang pada 16 Mei 1992. Seksyen tersebut tidak berkehendakkan saman disampaikan kepada responden dalam tempoh 14 hari yang ditetapkan untuk membuat rayuan sahaja. Perayu cuma perlu memfailkan rayuan dalam Mahkamah Tinggi terhadap keputusan Majlis Peguam dalam tempoh tersebut melalui saman dan tidak perlu menyampaikannya kepada responden dalam tempoh itu juga. Inilah pentafsiran perayu terhadap peruntukan s 103 Akta itu. Beliau juga membuat rujukan kepada A 7 dan A 28 Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 dan mengatakan tindakan penyampaian saman kepada responden hanya perlu diambil selaras dengan dan dalam masa yang ditetapkan dalam A 28 tersebut dan beliau telah mematuhi dengan menyampaikan saman kepada responden dengan lebih awal dari empat hari dari tarikh yang ditetapkan untuk pendengaran saman.

Dalam kes ini, mahkamah memerhatikan bahawa perayu mewakili dirinya sendiri dan bukan bertindak melalui seorang peguam. Seksyen 103 Akta itu berbunyi seperti berikut:

- (1) Seseorang yang telah membuat aduan di bawah seksyen 95(1) dan yang tidak berpuas hati dengan dapatan Jawatankuasa Bar Negeri atau Jawatankuasa Penyalasan atau dengan penentuan Majlis Peguam mengenai aduan itu, dalam masa empat belas hari selepas menerima pemberitahuan di bawah seksyen 98(c), boleh merayu kepada Hakim Mahkamah Tinggi terhadap dapatan atau penentuan itu atau kedua-duanya.
- (2) Rayuan itu hendaklah dibuat melalui saman pemula dan hendaklah disertakan dengan satu affidavit mengenai fakta-fakta yang menjadi asas aduan itu dan dengan satu salinan aduan yang asalnya dibuat kepada Majlis Peguam, bersama dengan satu salinan pemberitahuan yang disebut dalam seksyen 98(c).
- (3) Satu salinan tiap-tiap dokumen yang disebut dalam subseksyen (2) hendaklah disampaikan kepada Majlis Peguam.

Diperhatikan juga bahawa sub-s (3) s 103 Akta itu secara khusus hanya berkehendakkan satu salinan tiap-tiap dokumen yang disebut dalam sub-s (2) disampaikan kepada Majlis Peguam. Tidak ada sebarang sebutan mengenai penyampaian dokumen-dokumen itu kepada responden.

Dalam keadaan ini bolehkah seseorang, khususnya seseorang yang bukan peguam yang mewakili dirinya sendiri, memegang kepada tangkapan bahawa beliau tidak perlu pada permulaannya menyampaikan dokumen-dokumen berkenaan kepada responden? Pada pendapat saya seseorang itu mungkin boleh membuat tafsiran seperti itu lebih-lebih lagi apabila sub-s (2) s 103 itu memperuntukkan prosedur bagi membuat rayuan, iaitu melalui saman pemula. Kajian fail mahkamah dalam kes ini menunjukkan saman ini telah difailkan pada 16 Mei 1992 dan tarikh perbicaraannya ditetapkan pada 17 Ogos 1992. Saman diterima balik oleh perayu dari mahkamah pada 17 Jun 1992 tetapi penyampaian kepada responden hanya dilakukan pada 15 Julai 1992. Dalam keadaan ini, saya dapati perayu tidak mengambil sebarang tindakan bagi menyampaikan saman kepada responden selama lebih kurang satu bulan selepas diterimanya dari mahkamah. Maka perayu sendiri telah gagal menyampaikan saman kepada responden dengan serta-merta setelah ianya diterima balik dari mahkamah. Walaubagaimanapun, adalah menjadi hujah perayu bahawa dalam kes rayuan melalui saman pemula, aturan atau prosedur di bawah Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi

- A 1980 tentang penyampaian saman pemula patut diikuti. Tetapi saya tidak dapat terima hujah ini. Dalam kes *Selvamary v Rethinasamy*,³ Mahkamah Agung telah memutuskan di ms 159 seperti berikut:

B As regards the question of expiry of the period of appeal we agree with the conclusion of the learned judge that under s 103(1) of the LPA [ie the Legal Profession Act 1976] a complainant has 14 days from the date of receipt of the Bar Council's decision within which to appeal if he is dissatisfied with the decision. But there is no provision in the LPA for the court to enlarge time for this purpose. Since the time limited for appealing has long since expired, the appeal was not properly before the court. The appeal against the second issue is dismissed.

C Dalam kes ini, perayu tidak membuat sebarang permohonan untuk melanjutkan masa untuk menyampaikan notis rayuan kepada responden. Tetapi sekiranya beliau memohon sedemikian pun mahkamah tidak dapat melayaninya oleh kerana tidak ada peruntukan di bawah Akta itu untuk berbuat demikian.

D Adalah menjadi hujah responden bahawa walaupun rayuan melalui saman telah difailkan dalam tempoh 14 hari di Mahkamah Tinggi, ianya tidak dibawa dengan sempurna oleh kerana notis rayuan telah tidak disampaikan kepada beliau dalam tempoh itu. Dalam kes *Gurbachan Singh v Seagrott & Campbell (No 2)*,¹ mahkamah rayuan (pada masa itu) telah memutuskan bahawa sesuatu rayuan hanya boleh dikatakan dibawa apabila notis rayuan disampaikan kepada responden. Oleh kerana ini tidak dilakukan dalam satu bulan (dalam kes itu) dari tarikh keputusan, maka rayuan itu adalah di luar masa dan bantahan permulaan hendaklah dibenarkan dan rayuan dibatalkan dengan kos. Thomson CJ (pada masa itu) telah memutuskan seperti berikut [di ms 370]:

F What happened was this. Judgment was entered on 3 April and notice of appeal against that judgment was filed on 1 or 2 May. The notice was not, however, served on the respondents or their solicitors until 9 May. It is said that by reason of that the appeal was not brought within the time prescribed by O 58 [of the Rules of the Supreme Court 1957] and therefore cannot be proceeded with except by special leave of the full Court of Appeal which has not at any time been asked for.

G The relevant rules are rr 1A(1), 2 and 15.

Rule 1A(1) says:

'Appeals to the Court of Appeal shall be by way of re-hearing and shall be brought by giving notice of appeal.'

H Rule 2 says:

'Notice of appeal shall be served on all parties directly affected by the appeal ... at the time of filing the notice of appeal.'

Rule 15 says:

'No appeal shall, except by special leave of the full Court of Appeal, be brought after the expiration of one month.'

I The meaning of the word 'brought' was considered by the English Court of Appeal in the case of *Christopher v Croll* (1885) 16 QBD 66. That was a case arising under the old English O LVIII r 15, that is the rule as it existed before 1955, which said:

'Except with the leave of the court or judge by whom the judgment or order appealed from was given or made, or of the Court of Appeal, no appeal from any interlocutory order shall be brought after the expiration of 14 days.'

In relation to that Lord Esher MR, said:

'Rule 1 of O LVIII says that "all appeals should be brought by notice of motion", and r 15 provides that no appeal from a final judgment in an action shall be "brought" after the expiration of a year. This seems to show that the appeal is "brought" when the notice of appeal is served on the respondent.'

To my mind that case is fully in point and I have no hesitation in following it in the construction of our own r 15.

Mengikut autoriti kedua-dua kes ini, saya menerima bantahan permulaan dan menolak rayuan. Walaubagaimanapun, memandangkan bahawa perayu mewakili dirinya sendiri dan responden hanya membangkitkan bantahan permulaan melalui afidavitnya pada 19 Oktober 1992 yang memaksa perbicaraan ditangguhkan, saya tidak membuat apa-apa perintah mengenai kos. Setiap pihak hendaklah menanggung kosnya sendiri.

Dalam konteks kes ini, saya syorkan bahawa s 103 Akta itu dipinda dengan sewajarnya untuk mencerminkan prosedur yang seharusnya diikuti, iaitu dengan menyampaikan semua dokumen berkenaan bukan sahaja kepada Majlis Peguam tetapi kepada responden, dan penyampaian itu dilakukan juga dalam tempoh 14 hari yang ditetapkan untuk membuat rayuan. Ini akan membantu seseorang perayu yang bertindak secara sendiri untuk mengambil tindakan-tindakan yang perlu dalam jangkamasa yang ditetapkan dan mengelakkan penimbunan sebarang kekeliruan.

Rayuan ditolak.

Dilaporkan oleh Dr A Mohaimin Ayus

A

B

C

D

E

F

G

H

I